

Ordinis Carmelitarum Prouinciæ Apuliæ.

5

Em̃e, & Rm̃e Dñe. **E**X congestis in nostro contemporaneo Restrictu distributo prò PP. Vocalibus Prouinciæ Apuliæ satis in lucem ædita sunt ea, quæ peregit Reuerendissimus P. Generalis Pizzolanti dum anhelabat toto pectore electionem P. Io: Mariæ de Laurentijs in Prouincialem; Is enim cum graui contemptu S. Sedis Apostolicæ non trepidauit eludere Summi Pontificis decretum, & inhibitionem, quinimmò implorato laicalis potestatis præsidio perterruit Vocales, eorumque suffragia, ac minis adhibitis læsit essentialium eligentium voluntatem, eorumque maiorem partem coegit ad dictam electionem P. de Laurentijs palam diffamati, & notoriè indigni; Is itaque non omisit odium suum expromere aduersus illos honestissimos Religiosos, qui in turbolento cætu prouinciali noluerunt simoniacè captari, & ad improbum facinus abire; Exemplar sanè defumi opus est in præsentem à R. P. Magistro Pagano, qui cum noluerit suffragari ad fauorem P. de Laurentijs, vt resultat ex *præfenti Summ. num. 1.* remansit obindè ab ira P. Generalis excommunicatus *Summ. num. 2.*

Vt verò methodicè procedamus breuiter in facto opus est recensere, quod in quadragesima effluxi anni 1724. dum sacris Concionibus incumberebat P. Magister Paganus in Cathedrali Ecclesia Trani toto plaudente Clero, & Ciuitate, ex abrupto, & non sine vniuersali scandalo fuerunt eidem præsentatæ pænales obedientiæ literæ P. Generalis ex quibus remotio P. Magistri Pagani à Conuentu Trani eiusdemque receptio ad Anconam decerneretur; *Summ. num. 2.* Hinc proindè commota est Ciuitas, & ne in quadragesimali cursu priuata foret de Sacra prædicatione in detrimentum animarum omnem lapidem admouit, vt P. Paganus ad S. Sedem apoellaret, suumque prosequeretur Apostolicum exercitium. Pressus hoc pacto Principalis noster, coæuè ad propriam conscientiam ex cuius examine innocens indicabatur, & dumtaxat è liuore particulari Reuerendissimi P. Generalis exagitatus inficiabatur antequam obedientiam præstaret præfatis literis pænalibus sanum putauit recurrere ad hanc Sac. Congregationem, vt P. Generalis exprimeret motuum pænæ contra eundem fulminatæ, seu potius euomeret vindictam transuersalem nimis absconditu difficilem, vt ex se ipsa non reuelaretur; Placuit hinc EE. PP. supplici libello à Principali humiliter porrecto rescribere = *Audiatur Procurator Generalis* = & cum hoc rescripto causa deuoluta ad hanc Sac. Congregationem ligatæ obindè remanserunt manus P. Generalis, de tempore quo

eam exagitare nequiuimus, vtpotè quia S. Sedes vacabat, & EE. PP. in Conclauì degebant; Licèt verò P. Generalis habuisset copiam nostri supplicis libelli, & præfati rescripti eidem communicati à P. Procuratore Generali, nihilominus quò magis temerè ausus fuerat eludere decretum, & inhibitionem papalem; circà conspiratam electionem Prouincialis, eo minùs putauit spernere auctoritatem EE. PP., ac pendentiam Causæ in hac Sac. Congregatione, nilque sic dubitauit idem P. Generalis in odium recursus ad eam habiti proprio Marte procedere ad publicam Cedulonum affixionem contra Principalem in Ciuitate Trani vbi Sacram peregerat prædicationem *Summ. d. n. 2.*

Quam fuerit scandalosa huiusmodi imprudentissima violentia per viros, & plateas Ciuitatis Trani facilè percipient EE. PP., & satis est vt dicamus, quod ille Apostolicus Concionator qui paulò ante curas Animarum verterat ad pietatem ex post digito demonstrabatur tanquam publicè pro excommunicato denunciatus; Id verò in sorte prospera excepit Principalis noster, vt primarij Ecclesiastici, & Ciues insimul animum eximere studuerunt ab omni praua opinione quam concipere datum erat ex cedulonibus ab iis relictis, & prò iniustissimis reputatis, quemadmodum pietas, religio, integritas, & honestas Principalis nostri testabantur iniustitiam, ac perlustrabant mores quibus eum eleganter præcellere notum erat, vt in *Summ. num. 3.*

Verum si mirabantur Ciues de iniustitia P. Generalis, quid dicendum de nostro Principali, qui sub vmbra alarum Iudicis, & sub auctoritate Sac. huius Congregationis violatus remanserat? Sanè religiosa patientia præmunitus non doluit; doleret si nesciuisset, quod omnes ij, qui ad improbum opus electionis Prouincialis non coniuuauerant, vel depressi extiterant, vel sacrificati; Hinc renouato recurso ad EE. PP. alterum emanauit rescriptum = *Audiatur Procurator Generalis* = qui ingenuè retulit, quod communicato altero supplici libello Patri Generali quidquam vltius gestum fuisse significauit, & quod in hoc rerum statu memorati P. Generalis, ibi = *Interfit causas, seu fundamenta quibus tum ad remotionem Oratoris à Conuentu Trani, & collocationem in Conuentu Anconitano Prouinciæ Romandiolæ, tum demum ad affixionem Cedulonum contra ipsum Oratorem processu exponere* = *Summ. n. 4.*

Quo circà exquisita relatione P. Generalis tandem non desijt ipse emendicare fundamenta à quadam fraude salis in Conuentu Trani patrata, quam impingere studuit in personam nostri Principalis duplicis culpæ rei vocati; *Primò quia conuenerit cum aliis in fartiuam receptionem salis; secundò quia post repositam portionem suam comparatis ex lucro inde factis vestibus filie Fratris, factum, & socios reuelauerit* = latius in *Summ. n. 5.*; Quamuis autem exulenti à veritate superius exposita à Patre Generali, & illicò potuisset Principali

lis, & egregiè redarguere præiis documentis oppositum in radice
demonstrantibus, attamen commissa causa Eminentissimo D. meo
Ponenti, destinataque istius propositione vna simul cum altera su-
per nullitate Capituli Prouincialis contemporaneè distributa, inte-
rim ne P. Magister Principalis incertum haberet domicilium pla-
cuit E.E. VV. sub die 21. Iulij effluxi rescribere = *Pro absolutione*
ad quatuor menses, & se recipiat in Conuentu Trani = .

Cum verò præmaximè agigaretur P. Generalis ab hoc rescripto ob
præpeditam vindictam contra Principalem nostrum designatam,
statim proseguendo rubricam retentam in electione Prouincialis
recursum habuit ad potestatem laicam, vt intercluderet executio-
nem præfati rescripti, & præuio tractatu molito ab Aduocato de
Laurentijs ger. fratre præconcepti Prouincialis de Laurentijs inti-
mari curauit dicto Magistro Pagano Principali præceptum de non
vtendo rescripto Sac. huius Congregationis nisi prius regium im-
petrasset exequatur *Summ. n. 9.* Quanti laboris euaserit huiusmodi
impetratio de facili opinari poterunt E.E. PP. qui aspectum machi-
nationum commissarum circa facinus Capituli Prouincialis in hoc
themate collimabant; Indè ad nostram methodum redeundo, cum
hodiè merita Causæ contingat discutere, certò credimus ex ipsa
facti serie superius exposita rem in claris vtrò citroque adesse pro
R. Magistro nostro Principali pro quo fauorabilem resolutionem
certa spe ab inalterabili iustitia E.E. PP. expectamus.

Pæna siquidem, quæ à suis primordiis inseparabilis semper fuit à cul-
pa, semperque suos tantum tenuit authores, vt ait *Modestinus Iu-
risconsultus in l. legis virtus ff. de legibus*, in hodierna controuersia
propriam commutauit naturam, dum nullo præcedente delicto di-
gnoscitur inflicta, nulloque associata crimine in innocentem trium-
phat; Vtque propositio non videatur sapere paradoxum, satis est,
vt combinemus relationem P. Generalis cum documentis ex
parte nostra exhibitis; In ea enim fatetur P. Generalis fraudem sa-
lis patratam in Conuentu Trani, & exinde reum istius fraudis de
proprio capite vocat dumtaxat Principalem nostrum, quandò ipse
nullam habuit partem in dicta fraude, *Summ. num. 7.*, & quatenus
per hypothesein supponendum foret, quod habuisset certò certius
debebat subire sortem aliorum, & signanter illam Patris Prioris,
qui tenetur ad omnia ea, quæ contingunt in Conuentu eius curæ
commissio; & tamen reus fraudis vocatur solummodò Principalis
noster, contra ipsum tota pæna expeditur, & de alijs nulla mentio
renouatur;

En quod dilucidè monstrat P. Generalis non operari secundum iusti-
tiam, sed ad dictamen proprij particularis liuoris; Calumniat-
ur, enim P. Magister Paganus de impietate fraude, non quia partem
vllam in dicto crimine pollet, sed quia non dedit votum in Capi-
tulo Prouinciali Apulix ad fauorem P. de Laurentijs; Quodque

res ita se habeat satis est, vt EE. PP. per legere dignentur ea quæ deduximus in dicto nostro Summario num. 7. Ibidem enim excluditur quælibet suspicio patratae fraudis ex persona P. Pagani Principalis, & quidem ex Testimonio ipsiusmet Commissarij Generalis, seu exactoris vestigalium Apuliæ citati in sua relatione à P. Generali, & ab alijs de facto proprio deponentibus super contractu fidei stipulato cum P. Carcano, & P. Eliseo Quaranta, Summ. num. 8. Firmatur quod dicta fraus commissæ fuerit ab istis Religiosis assertis eidem P. Generali; & concluditur quod non solum noster Principalis innocentissimus adest in dicta fraude, verum etiam quod ipse ad præseruandum decorem aliorum, qui fraudem commiserant multa peregit summo zelo, & labore apud Præsidentem Præuinciae, Summario dicto num. 7. litt. A. & tandem euertitur mendicatum motuum enunciatum in cedulæ quod Principalis extra Claustra vagatus fuerit, cum se dumtaxat receperit in domo patris sui ad effectum exequendi literas pœnales, vt in dicto nostro Summ. num. 9.

Ex his oritur ius certum fauore Principalis ad petendam nullitatem censurarum nam cum dictæ pœnæ grauissimæ reputentur, vt ait Monacell. in formular. Eccles. tom. 3. fol. 19. num. 99. circa finem, & pœna suspensionis sine causa, & culpa infligi non possit ad Text. in leg. culpa 37. ff. de reg. iur. Auila de censuris par. 3. disput. prima vers. dicitur ob culpam Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 50. n. 34. & sequ. Et suspensio irroget infamiam, ac reddat suspensum indignum, & incapacem, vt ait Text. in cap. dilectus vers. quia nobis de consuetud. ubi gloss. verbo cessauimus, & omnes Canonistæ in cap. per inquisitionem de elect. Sanè similes pœnæ grauissimum requirunt delictum, nec sufficit ad illas sustinendas levis culpa, vt prosequitur Monacell. citat. tom. 3. §. 8. num. 9. in fin. pag. 19. ea potissime ratione, ne alias pœna maior delicto videatur, & commissi criminis limites excedat ad Text. in leg. præscriptum ff. de jis quibus vt indign. leg. sanimus Cod. de pœnis, Menoch. de arbitrari. libr. primo quæst. 90. num. 38. cum alijs relatis per Panimoll. decis. 86. num. primo, & sequentibus.

In hypothese tantum abest, quod concurrat causa, vel culpa, vt potius plausu, & laudibus Principalis noster præcellat; Ipse enim de tempore quo P. Generalis effluerat agitationem fraudis patrata in Conuentu Trani, incumbere Sac. prædicationi pro seruitio Ciuitatis per quam summopere acclamabatur, & ad sidera laudibus, & plausu ferebatur, vt liquet perspicue ex nostro Summario dicto num. 3. Et ex alijs documentis exaratis à PP. Ordinis Prædicatorum, à Carmelitæ Exaltatis, à Minoribus Conuentualibus, & ab alijs datis originaliter in manibus Eminentiissimi Ponentis; Ipse quoque occasione perquisitæ fraudis zelum laboremque suum adhibuit, & insudauit ad decus Ordinis, vt depoluit ipsemet Religius

gius Minister, qui fraudem perquisiuerat, dicto *Summario num. 7.* Ipse tandem licet actuali Apostolicæ prædicationi reperiretur, nihilominus postposito quocumque decoris proprii interesse, illicò visis litteris pœnalibus obedientiæ per Conuentum Anconæ vltro 300. milliaria distantem ab eius Prouincia nil vltra quæsiuit seq. promptum sollicitumque demonstrauit, *Summario num. 10.* summa cum admiratione totius Cleri, & Ciuitatis, à quibus precepta fuit obedientiæ patefacta sollicitudo etiam per resolutiones Magistratus videndas in *nostro Summ. num. 11.*

Nec exindè morosus fuit ad prosequenda mandata Patris Generalis etiam te tempore quo agnoscebat eadem esse attentata in spretum huius S. Congregationis; Etenim emanauerat vsque sub die 18. Februarij prælapsi anni Rescriptū illud = *Audiat^r Procurator Generalis* = & cum iste copiam libelli Reuerendissimo Generali communicauerit, certò certius donec, & quousque relationem non dedisset idem P. Generalis huic Sac. Congregationi, nequibat propria maiestate, & priuato imperio transcendere fines per Sac. Congregationem interpositos, & deuenire ad scandalosam cedulonum affixionem; & nihilò tamèn minus Principalis noster prosequendo semper promptam, & paratam obedientiam repetendo dumtaxat appellationem interpositam ad Sanctam Sedem, & pendentiam Cause in hac Sacra Congregatione, vbi iam producta fuerant documenta indigentia iniustitiam P. Generalis, constituit Priorem delegatum ab eodem P. Generali in dolo, & lata culpa subdens, ibi = *facendoli per vltimo sentire, ch'esse Padre Maestro Pagano è pur pronto di partire per dar chiaro à conoscere quanto hà possiua volontà di farla sempre da Religioso* = latius *Summ. num. 10.*

Quemadmodum verò à primordijs dictus Magister Paganus significauerat P. Priori exactissimam obedientiam mandatis Reuerendissimi Generalis, dummodò subministrasset eidem expensas adeò longi, & incomodi itineris, ac residuum vestiarij sibi debitum, ibi = *è pronto à partire per la volia di d. Città d'Ancona, tenendo pronto il Caleffe vi richiede per poter partire in questo punto, il residuo del Vestiario di state douuto, e delle spese pro itinere, costituendoui nella mora, dolo, e lata colpa non pagandosi le dette. forame &c.* = *Summ. num. 12.* Ita quidem tota mora, dolus, & lata culpa à se ipso abdicata refunditur in dictum Patrem Priorem à quo neutiquam fuerunt subministratæ expensæ pro itinere, minusque vestiariū, quod Principali debebatur; quo casu cessat quæcumque amaritudo, quæ posset forsan oriri ex capite inobedientiæ, quæ nullatenus adest in hypothesi.

In tanta rerum complicantia, excepto fomento proprii, & particularis liuoris derivantis à luctuoso discrimine Capituli Prouincialis, nullum adest motiuum, quo P. Generalis iudicare queat opera sua
de

de nimis aperta iniustitia redolentia; nam familiaria sunt Iura nostra in materia poenali quod quælibet causa nedum iusta, sed etiam minus rationabilis ad poenæ incursum euitandum admittatur per ea, quæ ponderat *Menoch. consil. 460. num. 4.*, *Rot. coram Priolo decij. 187. num. 2. coram Cerro decif. 112. num. 25.* & in *Romana Caducitatis 23. Ianuarij 1702.* §. *Vel saltem coram bon. mem. dell'Olmo*; Immo etiam si omnia superius recensita non forent nimis clara, sed ponerent rem in ancipiti, & quoad executionem literarum poenaliū obedientiæ rem dubiam constituerent, adhuc dicta dubitatio iustam præberet causam ad effectum excusandi P. Magistrum Principalem à poena censurarum, vt obseruat *Gratian. discept. 72. n. 45.* & prosequitur *Rot. coram Priolo dec. 187. num. 3.* & *seqq.* & *coram Emerix. lun. dec. 722. num. 6.*

Quid verò dicendum in casu quo nulla poenitus rationabilitas infligæ poenæ dignoscitur? quid in hypothesi ista in qua pendebat controuersia in hac Sac. Congregatione à qua emanauerat rescriptum quod per ea foret omnimodè deuoluta ad EE. PP.? Sanè excusari nequit attentatum P. Generalis, cui datum non erat priuato imperio, non audita Parte, non informata Sacra Congregatione, prout demandatum fuerat per præcitatum rescriptum ad suspensionem, & inflictionem poenæ deuenire ad firmata per *Monacell. in formul. for. Eccles. §. 8. num. 95. fol. 19. tom. 3.*, *Nauar. oper. moral. cap. 27. n. 155.* Fortius quia P. Generalis nullam prorsus habuit iustificationem contrà P. Magistrum Principalem; Ipse enim in sua relatione fatetur facti veritatem inuenisse ex testimonio oretenus habito ab eius Socio, qui per id tempus Tranum per transferat; quando nunc totum oppositum ab eodem Socio præscimus, vt ab hac Sacra Congregatione vocatus ipse quoque testabitur; & tamen obuia sunt Iura nostra quod poena licet imposita ipso iure, vel ipso facto, vt tamen possit infligi, debet præcedere ad eam declaratoria facti super quo lus disponit, & debet esse cum magna Causæ cognitione ac parte citata, & monitè ad notat. per *Caballin. resolut. crimin. cas. 133.*, *Guazzin. deffens. 33. cap. 1. per tot.*, *Gratian. discept. forens. 809. n. 13.*, *Magon. decij. Florent. dec. 16. n. 10.* & *seqq.* *Rot. in Rec. dec. 266. n. 16. part. 11.*

Intolerabilitas tandem redditur in immensum iniustitia, & irrationalis suspensionis eo ipso quo P. Generalis impingendo delictum contrà Principalem passus fuit, ibi = *quod conuenerit cum aliis in furtiuam receptionem salis &c.* = Isti alij quinam fuerunt, vt in poenam non inciderint? quomodo se potuerunt eximere à censura P. Generalis? Dicat, dicat quæso P. Generalis cur impunes abierint? Sanè de per se profuit nimis clara responsio; Illi alij sectatores fuerunt magni facinoris Capituli Prouincialis, vbi vilipensum remansit decretum san. mem. Innoc. XIII. Hic autem Principalis ex illis